

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kádohivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányoabb árban közlünk.

Kossuth győz!

Írta: Buza Barna.

II.

Nézzük most mennyire hazug a kiegyezés gazdasági része?

Két homlokegyenest ellenkező gazdasági érdekű államot összekapcsolni úgy, hogy kifelől egy gazdasági egységet képezzenek, s együtt szerződjenek, — s hogy ebben a viszonyban mind a két állam érdeke érvényre jusson, — ez még nagyobb képtelenség. És megint csak az lehet az eredménye, hogy tényleg csak az egyik állam érdeke érvényesül a másik rovására. Ugy is történik 30 éve.

Ez a lehetetlenségek megoldására készült kiegyezés, a mit úgy imádtak 30 évig, mint egy indus bálványt, s amit úgy fogtak majd emlegetni a historiában, mint az államtudomány legneveltesebbszörnyesülöttjét, — ez a hazugságok hazugsága utolsó napjait éli. Nem az ellenségei győzték le, — önmagában hordta romlása csiráját.

Nem is úgy pusztul el, hogy a magyar nemzet talán elkezdett önállóan akarni, szembeszállt az osztrák akaratral, s a két akarat összeütöközése szétrobantotta ezt az ingatakat építményt. Ő, ami a magyar nemzet önálló akaratát illeti, a felől századokig előlhatna a kiegyezés! Mi sosem fogunk mást akarni, mint amit Ausztria akar, — mi nem tudunk akarni, csak engedelmeskedni.

Más baj történt: Ausztriában megbomlott az akarat szerve, a parlament, s így most nincs akarat, aminek engedelmeskedjünk. És ezzel csődöt mond a kiegyezés.

Ebben a zürzavarban, ebben a pusztulásban lepatogt a máz, amivel ez az intézmény be volt vonva, s meztelenül tűnnek elő a hazugságok, amikből összerakolták.

Világosan látszik már most, hogy ez a kiegyezés nem két önálló államnak szabad akaratral kötött szövetsége, hanem a régi osztrák zsarnokságnak alkotmányos formába való öltöztetése s fenntartása.

Fenn kellett tartani 67-ben a birodalom egységét kifelől, a hadsereg egységét s Magyarország gazdasági függését Ausztriától. És fenn is tartották, — csak más lett a ruha, az elnevezés.

Bánja is azért Bécs, hogy a magyarok most mindig alkotmányos uton, szabadon törvénybe iktatják azt, amit ő akar! A fő az, hogy Bécs akaratja teljesedjék, — hogy magyar törvény, vagy osztrák császári pápens alakjában, az nekik mellékes. És teljesedik. A hadsereg egységes, osztrák, s teljesen a di-

nasztáié, Nekünk semmi közünk hozzá. A külpolitikát önkényesen, s minden megkérdezésünk nélkül csinálja a dinasztia, a magyar nemzet legfeljebb évenként egy-egy delegációs határozatban alázatosan tudomásul veszi s hozzájárul. — Magyarország gazdasági érdekeinek feloldozása Ausztria javára számos törvénycikkünkben van be-cikkelyezve. A lényeg: az abszolutizmus, az osztrák uralom tehát teljes mértékben megvan. Annyi szivességet tettek velünk, hogy beburkolták ezt az abszolutizmust alkotmányos palástba.

Most aztán, hogy ez a palást, — a kiegyezés — foszladozik, szépen elővigyorgó alólá az élő abszolutizmus.

Lám, — ennek a kiegyezésnek minden betűje szentség volt eddig — mig azokból a betűkből a mi romlásunk következett. De véletlenül fel vettek belé egy pár paragrafust, amivel egy kicsit meg akarták édesíteni ezt a keserű poharat. Bele tettek alkotmányos rezervátumokat, hogy csak addig érvényes a kiegyezés, mig Ausztriában teljes alkotmányosság van. Persze úgy gondolkoztak, hogy ez mindig meglesz, mert csak lesz annyi ez az osztráknak, hogy alkotmányosan beleegyeznek a mi kizsaratatásunkba az ő javára. Körülbelül olyan volt tehát ez az ígélet, hogy önállóan rendelkezhetünk majd az utolsó debreceni vásárkor. Hát gondolták, hadd legyen ott, ha a magyarnak jól esik. Nekünk ügyse árt.

Csakhogy csudamódon bekövetkezett ez a bekövetkezhetetlen hitt terminus. Az osztrák megbomlott, még abba se akar beleegyezni, hogy mi többet fizessünk neki, mint eddig. Muszáj egy kis abszolutizmussal észre téríteni. Igen, de ha ott abszolutizmus lesz, akkor a mi törvényünk szerint megszűnik a közösség.

Mit szólnak most ehhez azok, akik eddig egy jótát se engedtek volna el a kiegyezésből semmi áron? Ő, azok most egyszerre belátják, hogy az a kiegyezés nem is olyan borzasztó nagy szentség, — nem olyan megváltozhatatlan, nem olyan sérthetetlen. Lehet azt a változott viszonyokhoz idomítani. És meg is fogják tenni.

Hát addig, mig a kárunk következett belőlé, szentség volt ez a törvény, de most, hogy javunkra lenne, most már megváltoztható.

Nem világos ebből, hogy itt a törvény, az alkotmányos forma mellékes? A fő, a lényeg az, hogy a birodalmi egység, s a gazdasági függés fennmaradjon. Ha ez fennmaradhat a törvény mellett, akkor csak hadd éljen szegény törvény,

— de mihelyt a törvény szerint nem lehetne fenntartani, akkor pusztulni kell a törvénynek. Csináljunk más törvényt, amely mellett megmaradhat a lényeg, a tényleges állapot. Ha csinálunk új törvényt, megengedik, hogy abba újra felöltöztessük a tényleg uralkodó abszolutizmust, s ámithassuk magunkat avval, hogy itt alkotmányosság van. Ha nem csinálunk, akkor marad a meztelen abszolutizmus. — Vagy ki kétkedik abban, hogy ha kimondaná a törvényhozás, hogy ragaszkodik a kiegyezési törvényhez, s a közösség felbontásához, ha nincs osztrák alkotmányosság, — hát másnap már a feloszlató kéziratot olvasná fel az elnök, s harmadnap megjelenne a császári pápens?

Itt jelentkezik a kiegyezés hazug volta! És ez a hazugság fogja megölni. Fényesen bebizonyul Kossuth igazsága, s önmagától szétmállik ez a természetellenes tákolmány.

Nem a függetlenségi párt győz itt, hanem az igazság és az eszme. Kossuth lelke győz, Kossuth Lajos szelleme diadalmaskodik Deák Ferenc felett. Bizonyossá válik, hogy Ausztriával nekünk közösségekben élni nem lehet, — csak két lehetőség van: vagy a teljes függetlenség, vagy az abszolutizmus igája. Válasszon a nemzet a kettő között!

Sátoralja-Ujhely, február 21.

Jog, törvény és igazság. Akár állandó rovatot nyithatnánk ezzel a címmel, mert minden nap történik valami, ami meggyőzően igazolja, hogy milyen érzés a magyar kormány szájában ez a három szent szó. A zászlón ez a három jelszó ragyog, a valóságban pedig még mindig a másik három uralkodik: erőszak, korruptió, protekció.

Most az utolsó szót az ének. Tolszva község már évtizedek óta könyörög a belügyminiszternek, hogy aljanak neki egy csendőrszót, vagy legalább egy különítményt. Negyedfélcérek lakosa van, rendkívül nagy forgalma, s kivált most, a szőlőtelepítés folytán, nyáron át állandóan 1—2000 idegen munkás lakik ott, tehát feltétlenül szüksége van csendőrszóra.

Az első szervezőeskor Liszka kapta a csendőrséget, mert protekciója volt. Tolszva szótá mindig kérte, hogy neki is adjanak. Kérelmét pártolta a főszoaligabíró, a vármegye, a csendőrszót. Mégis mindig elutasította a miniszter, mert nincs létszám, nincs költség stb. Most aztán egyszerre halljuk, hogy kap csendőrszót a szomszéd Badrog-Olasi. Ez a 800 lakosú kis falu, amelynek csendőrszóra semmi szüksége nincs, amely ilyet soha sem kért, nem is álmodott róla. Kap pedig azért, mert talán évenként egy pár hetet ott fog tölteni az övezgy trónörökös.

Ilyen célra mindjárt van pénz csendőrszóra felállítására. sőt van miből 35 ezer forintos állomást építeni, amire szintén semmi szükség, van miből távirtdát állítani, amit mind soha se kapott volna Olasi, mert nem is kellett neki soha. Hát, a legmélyebb hódolat mellett

is az uralkodó ház fenséges tagja iránt, nem értem, hogy mi szükség van most Olasziban csendőrszóra, — a cifra állomásra nem is szólvá. És szabad-élykep-p igazságtalanságot elkövetni, mellőzni egy olyan község kérelmét, amelynek égető szüksége van csendőrszóra, s oda tenni a csendőrséget, ahol arra semmi szükség.

A trónörökösnek bizonyára nem jutott eszébe, hogy Olasziba csendőrszót adjanak, s az ő kedvéért végleg elus-senek egy nagy község jogos kívánságtól, — sőt az ő nemes érzésének bizonyára rosszul esnek, ha megtudná, hogy az ő kedvéért mennyi fölösleges kiadat tesznek, s mennyi igaztalanságot követnek el. — Ez az egész komédia csak annak a szolgálatteljesítésnek a műve, amely a mi hivatalos körökben olyan szomorúan áthatja, s amely, mihelyt egy magas rangú egyénről van szó, elleledteti velök az igazságot, az önérzetet, a kötelességet, s alázatos, hajlongó szolgálókká teszi őket.

Az idő és előkelő Ugron. A »Hét« vasárnapi száma, a Bánffy naplójában ezekkel a hangzatos jelzésekkelkkel titulálja a mi pyramidalis politikusunkat. Finom maliciával leszedgeti róla a demokrata togat és a maga meztelen-sében mutatja be a társadalmi reformátort. Elkacagja magát azon, hogy a nagy demokrata a bécsi udvarral akarja ide plántálni az előkelő, előkelőbb és legelőkelőbb társadalmat, a maga gyönyörűsége fokozataival. Elcélódik azon a »taktikai tótágas«-on, amelylyel udvart, aristokraciát, szentrit, lateinert és misera plebsét egy egységes nemzeti szellem piedesztáljára akarja emelni. A fokozatosság pyramidalis politikája im feljutott a »legelőkelőbb« polera. Im-már az »idős és előkelő Ugron« kezét nyújthat a Kolonicsok utódiójának, akiket figyelmessé tett arra a »gyönge népe«-re, arra a »romlott értelmiség«-re, amelyet most már az osztrák vas-karok társadalmi uton is sikeresen ropanthatnának össze a »Gesamtmtonar-chie« kebelén. Csak előre!

Pártalakulás. Nem az ujhelyi vagy a zemplérvármegyei függetlenségi párt-rol van szó, ez már régen meg van alakítva — papíron, életjelt azonban ma-garól csak a képviselőválasztások alkalmával ad, akkor is a tizenkettedik órában.

Munkácsról éresitenek ugyanis bennün-ket, hogy az ottani polgárság tekintélyes része elhatározta, hogy függetlenségi és 48-as« alapon politikai párttá alakult. Az alakuló gyűlésen a központ-nak egy kiküldöttje vesz részt.

A színház.

Sátoralja-Ujhely, február 19.

Fölötte örvendünk, hogy a sátoralja-ujhelyi színház építése egy tartalmas és minden tekintetben gazdag polemiai teremett lapunkban. Nagyon fontos kérdés, meg kell vitatnunk alaposan, mert csak így kerülhetjük, hogy a közvéle-mény a tiszta igazságot fogja beléle leszüdni. Id. *Mecner* Gyula kitünő munkatársunk, lapunk előző számában szép, de nehezen megteremthető eszméket

fejtett ki ebben a kérdésben. Erre a cikkre feleletet kaptunk, amely szintén egy nagytekintélyű egyén véleményét ösmerteti. Mindkét cikkben dacára az ellenvéleménynek a közügyek iránt való igaz szeretet, lelkes felbuzdulás nyilatkozik meg.

A cikk itt következik. El kell olvasni mindkettőt, az előzőt is ezt is és megfontolva, objektív meggyőződéssel itélni helyes volt-e a képviselőtestület határozata, amikor a régi színház újjáépítése mellett győzedelmeskedett?

Tehát: Sátoralja-Ujhely városi színházának kérdése nem mai dolog. Emlékszem mintegy hat-hét évvel ezelőtt a volt nagyközségi képviselőtestületben már sűrűn hangzottak fel az óhajok, hogy a mai színházzal csinálni kell valamit. Ekkor történt, hogy a mostani polgármester a számszék elnöke egy nem remélt jövedelemre nézve, azt a javaslatot tette, hogy fordítsák az a színház átalakítására. — A képviselőtestület a javaslatot akkor egyhangulag elfogadta és utasította a pénztárt, hogy mint külön tételt kezelje és kamatoztassa. Ezen letét gyűlt fel mai napig 40.000 koronára — azon célból, hogy a jelenlegi színház átalakításáért.

Hét éves határozat és megállapodás már az, a volt és jelenlegi képviselőtestület itt is működött tagjainál — hogy a félre tett összeggel a jelenlegi színház alakitandó át. Ez ideig senki sem gondolt arra, hogy tereteket sajátítsunk, épületeket romboljunk, utcákat emeljünk egy Sátoraljaújhegy város életére nem elsőrendű kérdésként.

Bocsánat e kijelentésemért, de én a színház kérdést nem tartom Sátoralja-Ujhelyre nevezé elsőrendűnek.

Ma hogy áll a dolog? — Akkor, mikor a színház bizottság és polgármester a rozoga színházat használható állapotba akarják helyezni, elő állanak a nagy haladók, újítók, hogy egy mondanj város szépítő és akarnak építeni Sátoraljaújhegy színházat — Temesvárnak.

Legalább az íb. Mecner Gyula cikéből ezt kell következtetnem — mert ha az általa felajánlott tervet fogadná el a képviselőtestület egy millió koronán alul nincs színház egy bazársorral.

Szakértőktől hallottam, hogy az általa felajánlott terv keresztülvihetetlen, mert 10—12 méteres esésnél 20 méter falat is kellene húzni — amely várfalak lehet célirányos, de egy város központjában bizony csunya alkotmány volna. Aztán a feltöltés által Bajusz József háza lehet szebb formát kapna, de a cikk író háza el lenne temetve, azt pedig azt hiszem nem óhajtja. — S aztán mire kellene ezek a bazárok? Mitől jó az — hiszen annyi bolt van már Sátoralja-Ujhelyben, hogy ezekre sem lehet elegendő bérlőt kapni. — Vagy a város nyisson konkurenciát saját polgármester? Egy rohamosan emelkedő gyári és más városba 10—15 új bonthatóság nem csinál konkurenciát, — de Sátoralja-Ujhelyben csak azok rovására lehet ilyet felállítani — akik ugyanannak megépítéséhez adó fillérekkel járulnak hozzá.

De ha bazárokkal vesszük körül a színházat — hol lesz a szabadtér? Hol lesz a színházban a szabad kijárási tüzveszély esetére?

Bizony kérem. szépen van az a cikk megírva, alkalmas hangulat lenné, — de Isten óvjon bennünket annak keresztülvitelétől. — örökös koldussá lenne Sátoraljaújhegy város közönsége. Papirosan nagyolhatunk, rombolhatunk, hajlingálhatunk a 100 meg száz ezreket, de ne vigyük bele a valóságba, mert Sátoraljaújhegy még nincs ott, hogy adóterheit emeljük, hanem inkább ott van, hogy a terheket könnyítsük.

De hát lássuk most már a jelenlegi állapot előnyeit:

Igaz hogy a színház egy szűk utcában van és lesz ezután is — azonban az *utca megszeléltetését* által az az agály is elosztható.

A régi színházak újjáalakítása az az előnnyel jár, hogy új terheket

nem ró a közönségre. Ez pedig nem kicsinylendő dolog. Ugy tudom, cikkről is azok közzé tartozott, aki félt az átalakulástól, hogy nagy lesz a pótdó emelés — és nem retten vissza egy hosszú életre szóló megterheléstől.

Legnyújtásban azzal, hogy Sátoraljaújhegy város nagyon hosszú idő múlva lesz abban a helyzetben, hogy Thaliának állandó otthon teremtésén. Sátoraljaújhegy városának nagyon bals közönsége van, de hamar megújja a színházat. Egy darabot kétszer nem igen néz meg — már pedig hat hetes mondjuk két hónapos szezonért száz ezreket venni fel kölcsön és azt 50 évig nyögni — nem a mi viszonyainkhoz való.

Elfogadom, szép lenne szabad téren építeni egy monumentalis színházat — hogy a hangya módjára itt atvonuló vigéceknek — mert mások nem igen jönnek Ujhelybe — büszkén mutassuk meg azt, de mert terünk és ilyennek a kisajátítására pénzünk nincs — aztán ezek az urak nem hoznak Ujhelybe pénzt csak innét visznek — maradjunk az olcsó mellett — mely a közérthet nem emeli. »Nyújtózkodjunk addig — ameddig a takaró ér.«

Nem akarok példákat felhozni, hogy van város ahol a színház eldugottabb helyen díszleget, de van színház. — Maradjunk mi is amellett, hogy legyen színház.

A terv és költségvetés realitásában nincs okunk kételkedni, azt két bizonyos teljes alappal vizsgálta felül. Ezek szerint az átalakítás nem kerülhet többé 90.000 koronánál. Ezen összegért egy teljesen a modern igényeknek megfelelő színházat kapnak, legfőképpen és villanyvilágítással berendezve. Ha hozzá vesszük, hogy a színház 558 négyzet méterre építették 6—7 felé ágazó kijárással — tehát a tüzveszélytől is teljesen óva leszünk — nyugodtan melhetünk az átalakításba, különösen akkor, amikor tudjuk, hogy ugyan egy ilyen színháznak más helyen való felépítése 240 ezer kororát emésztene meg.

Ennyit kívántam a közérdek szempontjából az újjáalakítás mellett felhozni S.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

»Mogint a »beteg« pénztár. A sátoraljaújhegyi betegsegélyező pénztár ügyére vonatkozólag a következő nyilatkozat közzétételére kértünk fel:

E lap folyó évi 17. évi számában »a beteg pénztár« cím alatt egy közlemény jelent meg, amelynek hangja és iránya oly természetű, mintha a tanács mint elsőfoku iparhatóság a sátoraljaújhegyi iparhatósági betegsegélyező pénztárnál konstatalt szabálytalanságok fellett napirendre tért volna. Midőn ezen gyűlést a tanács nevében visszautasítottam, egyszersimint kijelentem, hogy a kérdésben a tanács mint I. fokú iparhatóság az 1891. évi XIV. t. c. 79. §-a alapján intézkedett. Sátoraljaújhegyben, 1900. febr. 20-án. Székely, s. k. polgármester.

Ezen nyilatkozattal szemben kénytelenek vagyunk megismételni a jelzett cikk befejező részét, amely szóról szóra ez:

»A tanácsot, mint iparhatóságot pedig arra kérjük, hogy tett intézkedéseiről adjon hírt annak az 800 iparosnak is, akit az iparhatósági elnökség ma csak eszköznek tekint.«

Hogy most a polgármester fenti nyilatkozatával a tanácsnak ez irányban tett intézkedéséről értesít bennünket, ennek csak örövendeni tudunk. Megjegyizzük még, hogy tudósított a jelzett cikk során a tanácsra csak a titoktartásért neheztelt. Hogy ezen nyilatkozattal ez a neheztelés megszűnt az — természetes.

Most pedig — miután láthatják az iparosok — hogy az elsőfoku iparhatóság mozgalmukat figyelemmel kíséri: érdeklükben áll a mozgalomnak tovább

való vezetése. Mai nap folyamán falragaszok hirdetik, hogy az iparhatósági betegsegélyező pénztárnak a hó 25-én, a legközelebbi vasárnapon d. u. 2 órakor a Dianna kert nagyertermében *közgyűlése* lesz. Kívánatos tehát, hogy az iparosok is igazságos ügy védelmére észszerien tömörüljenek. Ottan pedig tiszta meggyőződéssel, minden őszinte és buzgó iparos gyakoroljon jogos kritikát. Ez kötelesség, amely elől sem a vezetőségnek, sem az iparosoknak elzárkózni nem szabad.

»**Utca rendezés.** Meg kell vellanunk, sajnálattal bár, de tekintve szegény voltunkat, majdnem teljes örömmel megnyugodtunk abban, hogy az új színház a régi helyén újjáalakítva — végre valahára — felépüljön. A teljes örömmünk csak a színház szűk utcája rontotta el. Egy legujabb hír után — a mely a város befentes köreiből kiszivárgott — immár teljes örömmel nézünk a városi képviselőtestület utolsó határozatának keresztülvételére, mert megbízható forrásból értesülünk, hogy a legközelebbi gyűlésen a színház utcának kiszélesítése kerül tárgyalás alá. Ilyekép tehát minden argumentum a mellett szól, hogy a meglévő összeg erejéig a régi helyen épüljön a színház. Kettős nagy érdek kívánja ezt a többi apró érdek mellett: kapunk nagyszerű színházat aránylagosan olcsó áron és egy régi szűk sikátorból utcát csinálunk a város központján.

HIREK.

A mucsai strucmadár.

Sátoraljaújhegy, február 18

A megyei közélet sivar homokjában megszületett immár a strucmadárka is.

Azok, akik a vármegye történetét egykoron megírni fogják, kutatóknak a forrásokat, könnyen rábukkanhatnak erre a strucmadárkára.

A lapunk és több lapársaink hasábjain fogják majd olvasni, hogy egyik vasárnapon irodalmi színvonalon álló est volt a városi színházban, amelyről a mucsai hivatalos közlöny nem tartotta érdemesnek referálni. Melőlött egy megyei irodalmi tekintélyt, aki ott jó volt neki, mikor még az ő hasábjain ragyogtatta humorát, nem is szólvá arról, hogy mellette egy országos hírű, jeles poéta nyilvános szereplése sem érdekelt. Nem csodálkozunk mindezen. Hisz természetes, hogy a hivatalosan megfigyelt dolgoknak kell helyet szorítani. Mi köze volna hát a mucsai közlönynek irodalmi eseményhez.

De pikánssá teszi az ügyesekét az, hogy sokkal észszerűbb és jövedelmezőbb dolognak tartotta a mucsai közlönyből az irodalmi estből egy kis botránykat kihámozni, beledugta hát fejcskéjét a »nyílt szemétdomb garm-dajába és onnan rugdalózdott kifelé. Az »ártatlan« strucmadárka olyan szépen rugdalózik, hogy gyönyörűség elnézni.

— **Kinevezések.** A gálszécsvidéki anyakönyvi keületbe anyakönyvvizető helyettesé *Eperjessy Elemér*, — a bodrogszentesebe *Lebovics Mór*, — a kosarócziába *Grász Rezső* nevezetett ki.

— **Felsőmagyarország maoenása.** Gróf *Andrássy Dénes*t, gróf *Andrássy György* fát illeti e cím, kinek annyiszor nyilatkozik meg lelke az ő fejedelmi adományai és segélyezésiben. Csak nemrégiben járta be a budapesti lapokat az a hír, hogy egy magát megnevezni nem akaró főúr a kultuszminisz-

ternek 116.000 frtot küldött jótékony alapítványokra. Csak a beavatottak tudták, hogy ennek a fejedelmi alapítványnak adományozója a monoki gróf, ki nemcsak ezután nyugdíjalapítványával tisztikarát, majd a kassai »Lelencz-házat« és »Felsőmagyarországi múzeumot« lepte meg. Felsőmagyarország megyei évente körülbelül 80—100 ezer forintot élveznek a főúr bőkezűségéből, ki mostanában Dénesfalvának templomépítésére 3000 forintot, a kassai honvédszoborra pedig ugyancsak 3000 forintot a Jomanyozott.

— **Házasságok.** *Glück Mór* budapesti vámbihatali főnök e hó 27-én esküszik örök hűséget *Newirth Vilma* kisasszonynak *Neuwirth Adolf* helybeli lakos leányának. — *Zala József* ungvári mérnök e hó 27-én Budapesten házasságra lép *Polatschek Róza* kisasszonynyal *Polatschek Dávid* budapesti lakos leányával.

— **Koadjutor választás.** Mint táviratilag értesítenek bennünket a tegnapi Jászón megtörtént koadjutor kijelölés alkalmával 58 szavazattal dr. Takács Menyhért jelöltet dr. Argalacs Márk 12 és Károly Irén szavazata ellenében. Takács Menyhért dr. ujhelyi születésű, első iskoláit is Ujhelyben végezte, jelenleg pedig a kassai premontrai gimnáziumnak igazgatója.

— **Gyárvizsgálat.** *Brodszér Mór*, kassai iparügyi felügyelő a mult hét folyamán Sátoralja-Ujhelyben gyár- és malomvizsgálatot tartott.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyi miniszter *Harsányi Gyula* sátoraljaújhegyi törvényes joggyakornokot aljegyzővé nevezte ki.

— **Zajos közgyűlés.** (Saját tudósítottól) F. hó 18-án vasárnap tartotta a sátoraljaújhegyi iparhatósági érrendes közgyűlést a Diana termében. — Előrelátható volt, hogy a gyűlés zajos folyásu lesz; de a vasárnapi jelenetek eddig páratlanok a sátoraljaújhegyi iparhatósági gyűlésekben. A teremben ember-ember hátán tolongott. A két pártnak korvonalai mindjárt kivehetőek voltak, amennyiben az uralmon levő párt hívei az elnöki asztal körül, az ellenlélek pedig hátrább foglalt helyett. A gyűlés folyása egyébként a következőképp történt. *Staut József* főispáni titkár, iparhatósági biztos pontban 3 órakor megérkezvén, az egész közgyűlés zajos éljenzéssel fogadta, mely még fokozódott, amidőn az iparhatósági biztos kifejtette programját és azon irányt, amelyen haladni fog. Programjának összefoglalója a törvény, jog és igazság lesz. *Bánóczy Kálmán* iparhatósági elnök ezután a zárszavadat és a költség-előirányzatot terjesztette elő, amelyet a közgyűlés elfogadott. *Gáthy Géza* titkár felolvasván ezután az évi jelentést, kiemelendő belőle, hogy az önálló vámtérsület létesítése és az Ausztriával megkötendő gazdasági kiegyezés ellen az iparhatóság is felemelte tiltakozó szavát s ez irányban felis írt az országgyűléshez. Ezután a betegsegélyező pénztárba a főnökök közül kiküldendő 25 tagot választották meg. A szervezeten ellenlék ügylátszik erjét későbbre kívánta fenntartani, mert passzívításra adta magát és a hivatalos lista tulnyomó többséggel győzött. Most az ellenlék három indítványát követtekztet amelynél elege, hogy az iparhatósági betegsegélyező pénztár megvizsgálására rendkívüli közgyűlést hívassék egybe. Az ellenlék nevében az indítványt *Török Antal* terjesztette elő, ki alig hogy bevezette szavait az ellenlék az elnökség és titkár zajos beküldésében tört ki. A csizmadiák tekintélyes száma éljenzéssel ellensúlyozni próbálta ugyan az abcugolást és pedig oly jámborul, hogy ha talán az ellenlék éljenzete volna az elnökséget akkor bizonyára ők ismét abcugolásban törték volna ki. A második indítványát, hogy az egyleti hivatalos órák nappal tartassanak, a közgyűlés elvetette. Most követtekztet a *Török Jenik* és *Főz* által vezetett ellenlék harmadik indítványát, melynek értelmében *Gáthy Géza* titkár leköszönését követelte a mult heti közgyűlés alkalmával használt szavaiért, az elnökségnek pedig bizalmatlansági votumot indítványozott. Az ellenlék a titkár és elnökség falrengető

Tej eladás.

Naponta 100 literen felül,
a Kis-Bári bér gazdaságban
eladó

Értekezhetni:

**Fridmann Hermannál,
Kis-Bári.**

**Jöveldemes
mellékfoglalkozásra
találnak
urak és hölgyek
előismeret nem szükséges.**
Bővebbet Wekerle-tér (Vörös-
ökör épület) I-ső em
Délelőtti 9—12-ig, délután 3—5-ig.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy Sátoralja-Ujhelyben a Fő-utczán levő

Haas Fülöp ur házában

a séta-térrel szemben, egy a mai kornak megfelelően berendezett

divat- és rőfös-üzletet

az „Arany csillag”-hoz

nyitottam — Ezen szakmában hosszú időn át szerzett tapasztalataim azon kellemes helyzetbe juttattak, hogy raktáramat a legújabb és legizlésebb árukkal szerelhessem fel, melyeket az első forrásnál tett bevásárlásaim folytán, a legjutányosabb áron becsáthatom a nagyérdemű közönség rendelkezésére.

Magam és üzlet raktáramat a nagyérdemű közönség szíves jó indulatába ajánlva becses látogatását kéri

Kiváló tisztelettel

Lichtenstein Lajos.

20 % engedményt kap mindenki.

GUMMI

és hallólóg, az egyedüli legbiztosabb, legmeghízhatóbb és teljesítő ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható övszer főtök és nők részére. Ara tucatonként eredeti párisi minőségben frt 1.— 2.— 3.— 4.— 5.— 6.— 7.— és frt 8.—
Bouts americ. tucattja frt 3.— 4.— 5.— 6.— és frt 7.—
Női övszerék: Haase tanár-féle frt 2.— Mensinga tanár-féle frt 2.50. Dr. Earlet-féle 3.— darabonként. Ezen női övszerék százaszor is használhatók.
Hölgy szivacsok, valódi párisi, tucatonként frt 2.— 3.— 4.— 5.— és frt 6.—
Dianna ö. havi kötő nőknek, legjobb a világon, díjja frt 2.50
Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve.
Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl utóvált melletti vagy a pénz előleges beküldése után

**J. R. E. I. F.,
Bécs, Branstätte 3.**
180-ben alapított birmes hígenial specialista cég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.

Dísz- és igás-lószerszámok, különleges ostorok,
ostornyelekből nagy raktár

**Landesmann Samu
szijgyártó és nyerges**
SATORALJA-UJHELY. Rákóczy-utca. (Kis-piac

Lovak ápolásához szükségesek mindenféle külön-
legességeket és eszközöket.
Legfinomabb bőrszírok, kenőesők, szappanok.

Vadászati eszközök nagy választékban

LANDESMANN MIKSA ÉS TÁRSA

két gyorssajtóval, különféle segédgépekkel és a ledivatatosabb betűfajokkal,
a kor igényeinek megfelelően berendezett

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

WEKERLE-TÉR SATORALJA-UJHELY DR. SCHÖN HÁZ

ajánlkozik mindennemű **könyvnyomdai munkának**, u. m.: hírlapok, folyóiratok, könyvek, röpiratok, díszművek, színlapok, takarékpénztári évi zárszámadások, tanodai jelentések, árjegyzékek, számlák, barca-könyvek perforirozva (lyukkaszta) levélpapírok és levélborítékok, eljegyzési, lakodalmi és tánevigalmi meghívók, táncrendek, gyászjelentések, körlevelek, táblázatok falragaszok stb. stb.

iszléses, hibátlan, gyors, pontos és jutányos árban

kívánatra több színben való elkészítésére.

Nagy raktár mindenféle községi, körjegyzői, ügyvédi, kereskedői, egyházi és iskolai

NYOMTATVÁNYOKBÓL

melyek itt olcsóbban kaphatók, mint bárhol.

Előfizetésre és hirdetések közlésére a legalkalmasabb és legolcsóbb lap a

„FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP”

5 vármegye független polgárainak legelterjedtebb lapja. Megjelen hetenkint kétszer.

Előfizetési ára: Egy évre 5 frt. Felévre 2 frt 50 kr. Negyedévre 1 frt 25 kr. Hirdetések jutányos árban közöltetnek